

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Libidinem nimis inualescentem Dei exemplo puniendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

Angelos, è cœlo in terram, immo infra terram deiecit. Et, vt videas, vel luxuriæ grauitatem: vnus liberi cum libera peccandi libido, immo matrimonium duntaxat, non sine raptu petum, totam euertit ciuitatem Sichimitarum. Plurium autem cæca voluptas, picem, sulphur, ignem de cœlo deuocauit, vt ostenderetur, quanta, post hanc vitam, in Acheronte incendia essent voluptuarijs præparata. Qui cum delicati sint, & pati nihil asperum possint, tantò acerbius sentient æternos cruciatus: *Quantum glorificauit se, & in delitijs fuit: tantum date illi tormentum & luctum.* Denique toti mundo tristissimum diluuium est immisum; deleta, præter septem homines, & paucas animantes, omnis caro. Cur, quia *omnis caro corruerat viam suam super terram.* Et, vt alius ait, *viros triumphales, victores gentium luxuria vicit.* Ita gladio, incendio, diluuijs, alijsque modis summus Iudex, libidinem plexit; quæ, ne seruet modum, tot habet modos formasque, vt meritò Erisichthonis Metro mutabilior possit credi, meritoque etiam varijs modis puniatur. Pythagoras dicebat: *in ciuitates primùm irrepisse delicias, mox saturitatem, deinde violentiam, postremò exitium.*

Gen. 34.

Apo. 18. 7.

Gen. 6. 12.

Macrob. li. 3.
Saturn.

Laërt. lib. 7.
cap. 1.

Aspice latè

Silius lib. 15.

*Florentes quondam luxus, quas verterit vrbes.
Quippe nec ira Deum tantum, nec tela, nec hostes,
Quantum sola nocet animis illapsa voluptas.*

Testatur id Campana luxuria, quæ inuictum armis Annibalem illecebris suis complexa vincendum Romano militi tradidit. Illa ducem vigilantissimum, illa exercitum acerrimum dapibus largis, abundantanti vino, unguentorum fragrantia, Veneris usu lasciuiore, ad somnum & delicias euocauit. Quid his ergo vitijs fedius? quid etiam damnosius? quibus virtus atteritur, victoria languent, sopita gloria in infamiam conuertitur, animi & corporis vires expugnantur: adeò vt nescias, an ab hostibus, an ab illis capi pernitiosius habendum sit.

Valer. Max.
lib. 9. cap. 1.

Ex his tam varijs grauibisque pœnis ira Dei cognoscitur. Sed & illud docetur, omnes, qui præsumunt, perpensâ scelerum grauitate ac fæditate, à natura, à Deo, ab hominum zelosorum exemplis moneri, vt tam abominanda crimina non sinant impunita. Putent parentes domi, putent magistri in scholis, putent Confessarij in suo tribunali, putent Magistratus in curijs, putent Principes in aulis, è

XI.
LIBIDINEM
NIMIS INVA-
LESCENTEM,
DEI EXEMPLE
PUNIENDAM.

cælo ad se clamari, quod ad nauarchum, cum serio, ac iterato dictū est mandato: *Mitte foras Mariam, & bene nauigabis.* Accidunt infortunia, oriuntur tempestates Rerump. bellis omnia vastantur, vbique luctus, vbique dolor, vbique mors aut mortis imago, vbique scopuli & pacis ac tranquillitatis impedimentum: *Mitte foras Mariam, & bene nauigabis.* Res iam nobis prope redijt non tantum ad triarios, sed etiam ad vltimam penè lineam. *Dixi tibi, mitte foras Mariam, & salui eritis.* Emenda, castiga, extirpa impietatem. Non patereris, in vrbe, si scires adesse proditorem. Id, quod Sicheimitas, quod Sodomitas, quod totum, diluuij tempore, prodidit mundum, etiam alias plerasque prodit ciuitates. *Omnis caro corrumpit viam suam.* Hoc scriptura affirmat. Hoc sermo testatur quotidianus. Hoc experientia probat. Possem adducere & ipsos reos ac reas, qui audent dicere, quod ego, non possum credere, & temerarium esse aio, suspicari, iniquum iudicare; debeoq; meritò refutare prius, quàm ad rem ipsam propiùs venio. Quid ergo dicunt? ita passim libidinem inualuisse, vt ne vna quidem virgo, reperiatur in tota ciuitate. Quod inprimis superat ipsam Lutheri maledicentiam, qui in aliqua ciuitate, vix quinque virgines dixit reperi. Hi aiunt, nullam. 2. Magnam tot innocentibus irrogant injuriam, magnam illorum parentibus, qui filias suas aliter custodiunt. 3. Qui hoc dicunt, ipsi sunt infames, infames autem, non possunt esse testes. 4. Quia solamen est miseris, non solum poenarum, sed & culparum habere socios: putant enim, se numero defendi, atque excusari, si plures sint inhonesti. 5. Deniq; in hos ipsos infamatores calumnia sua redundat. Ideò enim virgines non inueniunt, quia virgines non quarunt, sed meretrices; aut quia ipsi faciunt, vt virgines non possint inueniri. Quæ si tutæ esse volunt, cogantur aliò commigrare, aut & in monasteria se abdere. Quanquam ita infruniti sunt quidam, vt etiam prosequantur & persequantur abeuntes. Lucullum clarissimum Imperatorem aiunt, amatorio poculo perijsse: hi poculo tali non indigent; pereunt sine veneno volentes, & perniciem suam non fugiunt, sed fugientem quarunt.

Plin li. 23. c. 3.

XII.
IMPRORVM
FOEDITAS ET
MULTITUDO,

Ceterùm non est necesse, omnes esse tales, satis est magna nihilominus talium multitudo. 1. Sunt, qui solo visu perdunt castitatem, *Omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, iam macha-*